

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Archdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Caput 5. Præcluditur effugium asserentium Scripturam per se claram esse
& apertam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

CAPUT V.

Præcluditur effugium asserentium Scripturam per se claram esse & apertam.

1. **P**robatur enim contrarium, primò ex ipsius Scripturæ testimonio. Nam Actor. 10. Eunuchus, interrogatus à Philippo, Putasne intelligis quæ legis? Respondit, & quomodo possum, nisi aliquis ostenderit mihi? Et 2. Petri cap. ult. asserit S. Petrus quædam contineri in epistolis D. Pauli *Difficilia intellectu, quæ indocti & instabiles depravant.*

2. Neque dicas difficilia esse solis improbis & indoctis. Nam S. Augustinus, quem certè nemo improbum aut indoctum judicabit, lib. de fide & operib. cap. 15. disertè fatetur sibi intellectu difficillimum esse locum illum 1. ad Cor. 3. *Si quis superadificat super fundamentum hoc aurum, argentum, lapides preciosos, ligna, fœnum stipulam, uniuscujusque opus manifestum erit.*

3. Qui autem aliter sentire præsumit, interrogandus est in particulari, An ipse, & alii ejusdem Sectæ clarè intelligant hunc locum Eccli. 44. *Melior est iniquitas viri, quàm mulier benefaciens.* Et 1. ad Cor. c. 15. *Quid facient qui baptizantur pro mortuis, si mortui omnino non resurgunt?* Item quomodò consistit id quod Iacob dicit Gen. 5. *Vidi Deum facie ad faciem, cum eo quod dicit Dominus Exod. 33. Non videbit me homo, & vivet.* Et Psalmo 1. *Non resurgent impii in judicio cum eo quod habetur 1. ad Cor. 15. Omnes quidem resurgemus.* Et Luc. 23. dicitur Christus crucifixus horâ sextâ, cum tamen scribatur Marci 15. v. 25. fuisse horam tertiam

teriam quando crucifixerunt eum. Denique scriptum invenies Proverb. 24. v. 4: *Ne respondeas stulto juxta stultitiam suam.* cum tamen postea in eodem capite legatur, *Responde stulto juxta stultitiam suam.* Et alia hujusmodi: quæ si adversario proponas, Scripturam per se non esse claram, præsentis experimento deprehendes. Nam ad id quod clarum est, & clarè, & sine hæsitantia respondeamus.

4. Probatur secundò ratione. Ille liber non potest esse per omnia clarus, cujus materia, & modus scribendi sæpè est obscurus. In Scriptura autem, tam materia, quam modus scribendi frequenter est obscurus: ergo &c. Patet primò quoad materiam. Continet enim mysteria supra naturam posita, & ab hominum sensibus maxime remota, ut, de Deo trino & uno & de Incarnatione Verbi Divini, de Sacramentis, eorumque invisibili operatione, & gratiâ internâ, de æterna prædestinatione ac reprobatione, aliisque Decretis divinis maxime reconditis, de quibus verè dicitur: *Judicia Dei abyssus multa.*

Secundò, Modus, quo res illæ reconditæ in Scripturis proponuntur, multos habet tropos, qui solent esse difficiles; multos hebraismos & modos loquendi hoc tempore obsoletos & incomptos, plurima etiam continet Prophetarum vaticinia & apocalypses, tantùm symbolicè, & quasi sub ænigmate explicatas. Hæc autem ex natura sua in quovis scripto magnam pariunt intelligendi obscuritatem. Quâ ergo præfidentia potest quisquam affirmare, hæc prorsus omnia in tota Scriptura sibi esse facillima, sensum illius omnem sibi esse certissimum, nusquam occurrere dubium, aut controversiam?

5. Probatur tertio eadem obscuritas, ex tot

Commentariis sanctorum Patrum & Doctorum, qui ab exordio Ecclesiae ad nostra usque tempora Scripturis explicandis infudarunt, quod minimè opus erat, si per se sint clarae & apertae. Certè aliud sensit S. Hieron. in epist. ad Algafiam qu. 8. *Omnis, inquit, epistola ad Romanos nimis obscuritatibus involuta est.* Et candidè de se fatetur D. August. ad Januarium: *In ipsis sacris Scripturis nescio multò plura, quàm scio.* Qui modò contrarium de se affirmat, necesse est admittat, aut se supra Augustinum sapere, aut id falsò præsumere.

6. Idem apertè confirmant tot Controversiae Sectariorum omni tempore tam inter se mutuò, quàm cum Ecclesia Romana de vero Scripturae sensu. Quinimò de ipsa vera Christi Ecclesia, quod est punctum Fidei primarium, & ad salutem maximè necessarium, tot annis ex Scripturis strenuè disputant inter se ipsi Sectarii, qui omnes dicunt, Verbum Dei sibi esse clarum & apertum. Quod minimè fieret, si Scripturae sensus de vera Ecclesia ipsis esset manifestus, cum omnes se veram Scripturam recipere & venerari profiteantur. Proprio igitur ore, facto, scripto seipfos condemnant.

7. Frustrà autem pro Scripturae claritate adferunt Psalmum 118. *Lucerna pedibus meis Verbum tuum,* aut Psalmum 113. *Præceptum Domini lucidum illuminans oculos.* Nam neque hæc de tota penitus Scriptura dicuntur: neque aliud important quam Scripturam, quando cognita & intellecta est, esse lucernam, quâ viæ, & operationes hominum rectè diriguntur.

8. Frustrà etiam fingunt Scripturam claram esse prædestinatis, solis autem reprobis obscuram. Nam sic vel maximè clarus Scripturae sensus

fus manet hominibus perpetuò obscurus : cum nulli constet quinam homines in particulari sint reprobi , quinam electi. Neque admittent , ut arbitror, reprobum esse S. Augustinum , aut S. Hieronymum , qui Scripturas sibi obscuras esse profitentur, ut supra ostendimus.

CAPUT VI.

Frustrà recurritur ad internum Spiritus privati testimonium.

1. **D**Um ex argumentis hæcenus allatis evincitur, sectarios , qui Ecclesiæ Romanæ auctoritatem rejiciunt, destitutos esse sufficienti regula fidei & judice controversiarum, eumque extra Scripturas quærendum esse : recurrere demum coguntur ad latebras Spiritus privati , cujus testimonio dicunt se interius in anima divinitus edoceri, ut possint singuli de vero Scripturæ sensu judicare, & reliquas fidei controversias decidere.

2. Sed contra , Vanum & fictitium esse illud spiritus privati testimonium , certissimis argumentis hoc modo demonstrabis.

Primò, Internum Spiritus Sancti testimonium non potest sibi contradicere. Sed sibi contradiceret, si illud haberent nostri temporis sectarii. Ergo Spiritus interni testimonium , quod prætendunt, est vanum & merè fictitium.

Minor probatur , Lutherani ex interno Spiritus testimonio dicunt Epistolam D. Jacobi non esse veram Scripturam , sed potius inanem & stramineam, ut loquitur Lutherus : Calvinistæ autem ex eodem Spiritus instinctu affirmant